

MAROS MELLÉK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 4 frt
Mártius 15-től év végéig 3 frt
Negyedévre 1 frt
Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó
VÁTZY JÁNOS

Szerkesztőség és kiadó-hivatal
KORONA VENDÉGLŐ 7. sz.
Hirdetések olcsón számíttatnak.

Ankett.

A mező összes veteményeivel a leg-szebb jövő reményének bölesőjében ringat bennünket s dús gabonatermést ígér a gazdálkodónak. De nemcsak a gazda látja meg ezt, hanem a börze is s épen akkor ejti lejjebb a gabonaárt, mikor amaz hálafohással adózik, az áldást osztogató Teremtőnek.

S a midőn az ég adománya megtölti majd a gabonatarakat, nem lesz kivétel is itthon kell elpazarolni mindent, hogy fedezhessük mindazt, mit a polgári kötelesség megkövetel s mit a társadalmi élet reánk ró, mert nincs egyebünk a gabonánál.

Közlekedési vállalatunk nem szolgáltatnak akadályokat a kivétel elé, de igen a piac, a külföldipiac, melyen megmérközni iparkodik velünk minden termelő állam. Kell tehát, hogy árúról gondoskodjunk, melynek értékét nem a tőzsde határozza meg, hanem a vevő kedve, zsebe. S ennek egyik igen nemes ága: a lótenyésztés.

Az ipar lanyhaságát — bármi okból származott legyen is az, — a kormányknak kellett elosztatni, illetve erre a kezdeményezést megtenni. A gazdálkodás nem épen elhanyagolt, de eléggé fontosnak nem ismert ezen ágát, a lótenyésztést, szintén ott kellett mint megbecsülésre érdemest megismertetni s reá az állam vagyonából nagy mennyiséget fordítani. — Itt van Mezőhegyes előttünk, nem kell se Bér, se Bábólnára mennünk, hogy önmagunk szemével szerezzünk meggyőződést az állami gondoskodás, — és költségekről. —

Most, csaknem most osztolt szét ismét a földmívelési miniszteriumnál az a nagy értekezlet, mely a szakminiszterrel ép ez ügyet forgatta meg tanácskozás tárgyává téve s mely kimondotta az országos lótenyésztés ápolásának, tovább terjesztésének szükségességét s mely határozattá tette egy vagy több oly bizottság megalakítását, melynek feladata lesz a tenyésztők javára piacot teremteni s árúknak közvetítő eladójává lenni.

A lótenyésztéssel foglalkozók köréből összegyűlt 250 egyén hánytá-vetette meg a kérdéseket, melyek a miniszterium által az ezen gazdálkodási-ág legmagasabb fokrai emelhetésére szolgálnak. Tehát szakavatott emberek bírálata hangzott el az eddigi fölött s azok tanácsa mutatta meg a jövő munkálkodás irányát és módját. S hogy az állami mintatenyésztésre nem lehetett rossz a bírálata, azt beismerheti mindenki; de annál sajnossabbá vált az ankett több tagjának azon kijelentése, hogy a gazdaközönség körében még mindig háttérbe van szorulva a lótenyésztés, dacára annak, hogy a gazdasági egyletek csaknem minden vidéken, buzditólag natnak az évenként — tenyészállatok jutalmazása végett — tartani szokott kiállításokkal.

Ennek okát némelyek a fedeztetési magas díjakban, mások a kereslet szűkében, de ismét mások, az elhanyagolásban vélték feltalálni.

Melyiket veheti magára a gazda egyike vagy másika, az mindenkinek a saját titka. De bármelyik legyen is az,

A „Maros Mellék” tárczája.

Állottam.

Állottam merengve kis patak partjánál
Mélázva csendesesen, eszembe jutottál;
Eszembe jutottál eltűnt mennyországom,
Rajongó szerelmem, feldult boldogságom.

Mi valál énnekem? csillag sötét égen,
Ragyogó fényeddel világítád éltem;
Nem valál te csillag, a csillag hidegfény:
Napom valál életem sötétlő égen.

Letűntél örökre álmaim eszménye,
Elmult boldogságom egyetlen reménye.
Hiába hangoztatom suttogva neved,
Mert csak a mennyország adhat vissza téged.

Hangtalan keserv győtri rég keblemet;
Csak az ég tanúja, mennyit szenvedek;
Nincsen számomra egy oltató sugár:
Az egész életem telt ürömpohár.

k. a.

A falu csodája.

A baranyai kis falucskák lakói mindig nagy respectussal viseltettek az uraság iránt, kinek a régi jó időkben jobbágysai voltak s meg is bámulták őt, ha valahogy egy-egy

évtizedben megpillanthatták igaz valódiságában. De szászorta felülmulta az uraság iránt táplált tiszteletet az, melylyel a tisztartója iránt viseltetett a lakosság. Nem épen azért, mintha ez nagyobb lett volna uránál, hanem, mert a falu alatt van az erdő a jó legelővel, meg a szép szerszámnak való fáival s melyeknek a tisztartó volt — hitők szerint — ura, mindene.

Kacsóta, mind a 38 házának népe ily tiszteletben tartotta a ligeti tisztartót a kacsótai stb. uradalmak »urát, mindenét.« Hacsak egyetlen batár vagy cséza kerekkel ragyogtak a kacsótai uton, az bizonyára a a tisztartó volt, mit megnézni s a benne ülőket üdvözölni dukált még a pólyásnak is.

Egy szép nyári délutánon is megjelent közöttök a tisztartó ismert kocsija. Kiállott tehát a falu népe, az utca egyik sorháza előtt s üdvözölték a benne ülő — tisztartónét, ki a szép szöllő és vadast jött megnézni s az erdőben egy kissé elpuskázni. Nem sokára hallatszottak is a lövések. Egyszer csak a hegy mögül haragos fekete felhő emelkedik föl, nagyot cikázik benne a villám s mire a tisztartóné kocsija a bíró házához ért, rettentő özvíz hönnyölgött le a felhőkből.

Menni lehetetlen. Itt kellett maradni az urnőnek, a falu bírójánál s hiában lesték

az ég kiderülését, nem ért volna már az se semmit, mert még csak azután eredt meg a hegyiár, mely elsodorta nemcsak a hidakat, de az utat magát is. —

Nyugtalan volt bizony itt még a tornyos ágyban is feküdni, de ki tehetett róla?

Reggel szépen ragyogott a nap s az egész falu népe ott dolgozott az uton. Csakhamar megvolt a rözsehid javítva s a falu vendége, elmehetett.

No, de szaladt is ám a bíró a tisztartónéhoz a jó hírrel, gondolva, hogy ez a bírói tekintélyt emelni fogja.

— No hát hallja, ez osztán kutyamunka volt, szolt a bírógazda, amint kopogtatás nélkül belépett a tisztartóné hálószobájába. Ilyet még nem evett Kacsóta, mioltátul fogva én viselem ezt a hivatalt.

— És mi volt az a munka bíró gazda? kérdé mosolyogva a vendég.

— De asszonyosság, szó ide, szó oda, nem nevetni való dolog az, mikor ekkora falut kő kiröndöni, a sarat markoláznai.

— Sajnálom, de reményem, nem miattam?

— Nem is ám másé. Hanem hát mondok, az a két ökor legelője, meg egy pár dirib-darab fa majd csak leszógája.

— Meglesz bíró gazda a jutalma, ha már miattam fared.

nem képezhet az elháríthatlant akadályt. Az első ok p. u. fennállhatna, de ha figyelemmel kísérjük, hogy annál nagyobb összeget is kiadnak, bármily egyszerű faj ménjökért, megszűnik az ok. A piac szüke sem állhat meg, mert a vevők messze földről fölkeresik a jót és szépet; fölkeresi a kereskedő, föl az avató-bizottság s megis adja annak az árát. De ha fennállhatott is ez az ok a múltban, megszűnik most, midőn a miniszteri intézkedés folytán a katonasági lóállomány, a gazdaközönség istállójából fog beszereztetni s a szebb nevelés czéljából már az egy éves csikók a kormány által is bevásároltatnak a méntelepek számára.

Mi maradt tehát vissza az okból? A harmadik. És sajnos, ez a legigazabb. Bizonyítja ezt azon tény is, hogy míg egy-két község szép lovaírói nevezetességre vergődött, addig száz meg száz más községben bámulat tárgyat képez egy-egy kifejlett nemes állat.

Ezt kell tehát legyőzni s akkor a gazdálkodásnak egy szép ága fog föl-emelkedni. — Ne legyen meddő intézkedés az angett jóakaratu működése. Hanem szolgáljon az javára ugy az egyeseknek, mint a közös vagyonnak.

Felhívás Pécska t. közönségéhez!

A gyermeki kedélyvilágnak egyik legnagyobb örömét, boldogságát képezi azon szép kirándulás, mely éveken át nemcsak megszokottá, de emlegetett kedves ünneppé lett s mely a majális napja. Közlebb lép ott az ártatlan tavaszi mulatság közvetítésével a család

és társadalom az iskolához s az erdő hús lombjai alatt közös ünneppé válik az a felnőtt-, és a gyermeki szívnek, mert mind a kettő vidám kedélylyel érzi ott át a természet báj varázsát s ünneplés dalában, az ártatlan gyermeki lélek imadalában egyesítve emeli fel a Mindenhatóhoz glóriáját.

Ily ünnepnapot szándékozik tartani Pécska város községi és felekezeti iskoláinak növendék serege e hó 27-én az ó-pécskai „Háda“ nevű erdő részben.

Mélyen tisztelt közönség! Midőn az iskola növendékeinek ünnepéről van a szó, midőn azoknak örömét beoltani akarjuk a mi szenvedéseket ismerő szívünkbe, nem jogos e azon szives kéressel fordulni a nagy közönséghez, hogy nemes szívének adományával, a szegény sorsú növendékeket a közös mulatságba, a közös örömbé besegíteni kegyeskedjék? — Az a szegény gyermek kitől a sors még azt a néhány fillért is megtagadta, melylyel az örömnapp részesevé lehetne, kizárás-e a nekők szánt örömből, azért, mert szegény? s míg a jobb sorstól megáldott a lombok alatt gyermeki boldogságának tetőpontján ujjong, valjon ujjonghatunk-e mi is, ha lelkünk ott látja ugyanakkor keseregni azt a szegény és jó gyermeket, zokogó anyjának ölében?!

Nem, ezt nem engedjük meg! — Csak néhány krajczárnyi adomány s minden növendék egyenlően élvezheti át az örömnapot; csak néhány fillér s ott lelkeseül a zászló alatt Pécska város minden iskolás gyermeke.

Szives tisztelettel kérjük fel városunk hölgyközönségét is, hogy a

játék és versenyzések győzöinek részére némi csekély jutalom tárgyat ajándékozni kegyeskedjenek, hogy a növendékek ellátására gyűjtendő összeget ne kénytelenítessék a tantestület megcsonkítani.

Mindennemű szives adományokat köszönettel fogad és jegyzékbe vesz, a községi s az izraelita tantestület minden tagja s a kath. magyar iskola tanítója, valamint a gyűjtőívvel általok kiküldött egyén.

Az adományok a zene- és a szegény sorsu gyermekek élelmének díjazására fordíttatnak.

A kirándulást illető minden részletes tudósítás a lap útján közzé lesz téve. —

Pécska, 1890 május 15-én.

A rendezőség.

Községi ügyek.

Képviselő testületi ülés.

M.-Pécska község képviselő testülete f. é. május 16-án képviselő testületi közgyűlést tartott, — melynek lefolyásáról adjuk a következőket:

1. A basarága-szioudai pusztá f. é. szeptember végével lejárván, annak haszonbérbe adása elrendeltetett, és pedig olyképen, hogy a legelő és kaszáló területek egy évre, míg pedig a gabona alá való területek 15 évre adatnak haszonbérbe. A haszonbérbe adás, f. évi június hónap vasárnapjain a helyszínen tartandó árverés útján eszközöltetik.

Határozatilag mondatott ki továbbá, hogy mind azok, kik a basarága-szioudai pusztá legelőjére 1891. évre marhát szán-

Talán még most is beszélne a bíró gazda, ha a bíróné asszonyosság félre nem löki az ajtóból, a reggelivel.

De azért csak mégis elkiállította magát, mikor meglátta azt a valamit: »Aujnye asszony, ezt még a tisztartó is megenné.« (Az lévén a legnagyobb ur előtte, mint a cigány-nak a szolgabíró.)

De pedig a tisztartóné se evett abból, hiában kínálgatta hol az egyik, hol a másik. Pedig oly szépen nézett ki a cseréptányér a ropogos kolbászal felpúpozva, hát még a másik a sült szalonnával betetőzött nyers káposztával.

De hát mégsem evett a tisztartóné.

— Má, mi csak ijent szoktunk kávézni, szólt a bíró, ahá! de asszony, hol az a kis butykos, talán attúl meggyün az appetitus.

Nyomban ott is termett az s a gazd-uram olyan szépen köszöntette vendégére, hogy biztosan iszik utána, ha a kocsis be nem szól, hogy készen van.

— Ügy menjünk s a vendég megköszönve az éjjeli szállást, elsietett a csupa szivességéből.

Haj, de Kacsótán maradt ám a csoda. Bíróné asszony takarított s borzasztó! Valami zacskófelét talált a földön . . .

Mi lehet ez?! törte fejét rajta egy

ideig. De sehogysem jutott a fölfedezésre. Kénytelen volt hívni a segítséget.

— Ember, apjuk! nízze keed, mi maradt itt?!

Szájtátva nézi az apjukom, . . . tapogatja. Négysarkos, minden oldalán bevarrva, rajta hosszú galand, benne csörgő valami.

— No asszony — hoc stultum caput! — böki meg homlokát bíró uram a hüvelyk-ujjával, nem hiába mondta az asszonyosság, hogy meglesz a fáradság jutalma. Ehun ni! Egy zacskó bankót hagyott itt érte . . . Persze hogy az, mást mit kötött vóna a nyakába. Látod, ez a madzag rajta arra való, hogy a nyakába kösse, s a zacskót a kebelibe dugja, mint a disznó hajcsárok szokták.

— Én mást gondolok apjuk, szólt az okos asszony.

— Ne gondójj te semmit, hanem hógass!

— Ejnye no, de nagyra van ke! Hajszen ennyi pizt nem hágy ám itt keennek, hanem majd együn a tisztartó érte, osztán akkor leszedi keerü a bírói titulust.

— Mondó valamit asszony. — Szaladj át az esküdt uraimékhoz.

Az asszony elfutott s csakhamar együtt volt a tanács.

— No, hát szólt a bírógazda, tapogassák meg kendtek ezt a valamit.

— Ajnye, csupa ropogós bankó, kiáltja a két tanácsbéli.

— Én is ammondó vónék. Hanem hát, ezt a tisztartóné hatta itt, mi lesz most vele?

— Hát biz azt elkő neki vinni, szól az okosabb formájú, mert baj éri a falunkat.

S győzött az okos szó

Delet húztak Ligeten, mikor a deputatio beállított a tisztartóhoz. Szépen köszöntötte őt a vezető s aztán előadta a dolgot, megtoldva a fáradság fölötti panaszkodással.

— Hol is van az a csoda? kérdé a tisztartó.

— Ehun ni! szólt a bírógazda s leveti a ködment, meg a lajbit, kigombolja az inget s leoldja nyakáról a zacskót.

Tisztartó uram nagyott néz, aztán elkiáltja magát: »hát ez a falu csodája?«

No, ily zajra már belépett a tisztartóné is s amint meglátja férje kezében a csodát, oda fut, elkapja tőle s a mellékszobába dohva kiáltja: »szerencsétlen tournür.« — — —

A deputatio fáradságát egy-egy pohár angol-keserü édesítette meg, Kacsóta pedig még ma is törli a fejét a csoda nevéen.

Boldog falusiak!

KALAMUS.

dékoznak kihajtani, ebbeli szándékukat M.-Pécska község előljárásiágánál f. évi június 15-ig bejelentésük.

Ugyanezen ülésen jóváhagyatott a fenti pusztán levő urilak, lóistálló, s a kőtarca két szakaszának f. hó 11-én tartott árverésen történt eladása. Az árverés eredménye összesen 1566 frt, mely összeg fele M.-Pécska, fele Ó-Pécska község pusztapénztárát illeti.

A még el nem adott épületek f. évi augusztus hóban tartandó árverésen fognak eladni.

H i r e k.

Gyűlés. A »Marosfürdő társulat« ma délután fél 5 órakor közgyűlést fog tartatni M.-Pécska városházában, melyre a tisztelt részvényesek ezuton is tisztelettel meghívattak. — Tárgyai: 1. A múlt ülés jegyzőkönyvének hitelesítése. 2. A múlt évről számadás előterjesztése. 3. A fürdőház felállítatására vonatkozó választmányi bizottság jelentése. 4. A f. évi tagdíjak megállapítása, illetve kivétele. 5. Az ácsokkali szerződés megkötése. Indítványok. — Elnöki megbízásból: V á t z y, társ. jegyző.

Majális. A májusi mulatságok nemcsak a vidéken szerepelnek szép számmal az idén, hanem városunk is kitesz magáért s egymásután hárommal csalja ki a közönséget a szabadba, vagy inkább a lombtalan erdőbe. A betegsegélyző egyesület főkeje példáját követi az iskolás növendékek 27-én tartandó majálisa, mely ez évben sokkal impozansabbnak ígérkezik, mert reményljük, hogy a rendezőségnek lapunkban tett felhívása, nem lesz a pusztába kiáltó szó s a közönség támogatásával több mint 600 növendék fog kivonulni az erdőbe.

Június 8-án pedig az ipartestület által rendezendő majális fog megtartatni a szokott helyen, mely mindenestre, utol fogja érni a múlt évi szép sikert, melyre a közönség még manapság is édesen emlékezik vissza.

Jég. F. hó 13-án, kedden, az egész napon át tartott erős déli-szélre, délután 5 és 6 óra közt nagy jégesés jött s három perczig galambtojás nagyságú jég hullott, melyek közül több megmértetett s 5, 6—8 deka súlyúak is találtak. A felhő jobbadán a város fölött húzódtott el s a mező felé csak a széle ért, hol a vetésekben nem is tett kárt. A kényes természetű szőlő azonban mutogatja sebhelyeit. Esti 8 órakor újból hozzáfogott az esés, de a zuhogó esőben csak apró jegek hullottak, melyeknek útseit a vetemények is kevésbé sanylik.

Fagyos szentek. A keresztjáró na-

pokra jutott Pongrácz, Servác, Bonifác az idén nem dideregtetett meg bennünket, sőt ellenkezőleg, nagyon is reánk irányították a nap sugarát. A szép idő kedvezése következtében, a keresztjárói körmenetek mind a három nap szépen megtartattak, szép számú ájtatos résztvevő mellett.

Az őrangyal. A napokban G. helybeli iparosnak iskolás leánykája felmászott a magas kőfalra s a kapufél melletti kőoszlop tetején volt golyóba kapaszkodva leesett. A kis leánykának szerencsére nem lett semmi baja, noha fejtetőre zubant a kemény földön.

Czirkusz. A sok jó ízű kaczagásra alkalmat szolgáltató czirkusz, eltávozott körünkől, hol ugy látszik, nem érezte magát rosszul, mert az ünnepélyes felvonulással hétfőre hirdetett utolsó előadást, még két utolsó utáni (!) előadás tetőzte be.

Ebmarás. Tegnap a heti piacon Bagi József hentes mészáros kutyája, Molnár Sándor 14 éves fiának neki ugrott s czombját összemarta.

Tűz. Hétfőn reggel 2 órakor Kelemen Erzsébet lakóházának éjszakai fedélzete, az eresz aljában kigyulladt s a tűz gyors terjedésével Szepesi Erzsébetnek szomszédháza tetőzetét meggyújtotta s reggeli fél 5 órára mindakettő teljesen leégett, mi annál is inkább könnyebben éghetett, mivel a környékbeli lakosok nagy része távol volt s az épületek is zsúpfedéllel bírtak. A tűz keletkezésének oka még eddig ismeretlen, azonban a csendőrség a tűz gyanús helyen történt keletkezése miatt nyomoz. — Az összes kár becslés szerint 491 frt 20 kr. — Mindakét épület a »Bécsi biztosító társulatnál« volt biztosítva és pedig az első 300 frt, a második 400 frtig.

Leforrzás. Kocsik István itteni lakosnak hasonnevű 7 hónapos csecsemő fia véletlenül leforráztatott, minek folytán kiszervengett. A netáni vétkes gondatlanság megtorlása végett az eset feljelentetett a kir. járásbírósnak.

Hegedű-művész. Boka István, kecskeméti hegedű-művész f. hó 11-én este, kitűnő játékkal mulattatta a »Korona« kávéház vendégeit. A szép játék, köztetszést aratott.

Kiállítás Battonyán. A csanádmezei gazdasági egyesület, f. évi június 22-én Battonyán gazdasági kiállítást rendez.

Szeged veszedelme. A kedd délutáni jégeső Szegeden óriás pusztítást tett. A tanyáknak ment neki s a vetéseket lekaszabolta. Ez még nem elég azután, hanem a lekaszabolts vetéseket most még a marokkói sáska lepi meg

óriás mennyiségben. A védekezést két miniszteri biztos vezeti s a cyprus boronával roppant sok munkás van elfoglaltatva.

Tudomásul. Az egy forintos bankjegyek, melyek a mostani újakat megelőzőleg voltak és vannak ma is még forgalomban, a f. évi június 30-ig fogadtatnak el fizetésképen s azután már csak Budapesten, illetve a központi állampénztárnál lesznek beválthatók.

Marosba ölte magát Aradon egy fiatal és szép leány. Neve Czimmer Betti egy aradi kis kereskedőnek a leánya. Mi vitte a végzetesre tette, még eddig nem tudódott ki.

A honossági ügy. Az országgyűlés elé terjesztett honossági törvényjavaslat Irányi Dániel indítványára s gr. Szapáry miniszterelnöknek az indítványhozi hozzájárulásával, a közigazgatási bizottsághoz utasított.

Miniszter leköszönés. Báró Orczy Béla Ő Felsége körüli miniszter, fülbaja miatt beadja lemondását.

Hajó elsüllyedés. Pancsovánál, egy óriás teherhajó vigyázatlanság következtében léket kapott s a tömérdek rakományal együtt alá merült. A hajón volt személyzetből is csak a hajó kapitánya és egy gépész menekült meg.

Apró hírek. Aradon egy foszlásnak indult férfi hullát kifogták a Marosból. — Csabán a járásbírósnál egy nazarenussá lett asszony feljelentette önmagát, gyermekének 11 év előtti meggyilkolásáért. — Arad város a csanádi püspök ünnepélyes beiktatására 9 tagú küldöttséget meneszt. — Az aradi kiállítás emlékére Kossuth Lajos számára arany emlékrmet fognak veretni. — Aradon a vásártér rendezése 8225 forintba kerül. — Esztergomban egy hat éves fiú, a játszás közben vízbe esett pajtását kimentette, mikor az már fuldokolt. — Olaszország állampénztárát egy pénzhamisító banda tíz millió lira erejéig károsította meg. — A bécsi gazdasági kiállítás nagy fény és pompával nyitott meg Ő Felsége által.

Közgazdaság.

Jégbiztosítás.

A magyar gazdák jégbiztosítási szövetségének felügyelő bizottsága a következő felhívást intézte a gazdaközönséghez:

Örömlünkre szolgál a gazdaközönség szives tudomására hozni, hogy József főherczeg Ő császári és királyi fensége védnöksége alatt álló szövetségünk múlt évi díjbevétele az 1888-ik évi 525,348 frt 80 krral szemben 587,357 frt 97 krra emelkedett. A számok tanúságot tesznek arról, hogy a jégbiztosítási szö-

vetség eszméje örvedetesen terjed, s híveinek száma évről évre fokozatosan szaporodik. — A haladás azonban még sokat nyer jelentőségében, ha tekintetbe vesszük, hogy a múlt évben rossz volt a termés, s alacsonyok voltak a gabonaárak. — Azon reményünk tehát, melyet az elmúlt tavaszon a jégszövettség hódító képességébe vetettünk, jogosultnak bizonyult.

Szövettségünk a 20 százalékkal leszállított díjtételeket 12 éven belől semmi szín alatt sem emelheti fel. Teljesen megóvja tehát tagjait azon eshetőségtől, — melynek minden társaságnál ki vannak téve, — hogy t. i. veszteséges esztendő után a díjak felemeltessenek. A szövetségi tagok kárpótlást nyernek oly jégkárokért is melyek az évi részletes bevallás benyújtása előtt történtek. Ezen egy társaság által sem nyújtott kedvezmény nagy jelentőségét legjobban igazolta azon számos korai jégkár, mely az évi bevallás benyújtása előtt történt és melyért a szövetség teljes kárpótlást nyújtott tagjainak. Kalászos növényeknél a beadott részletes bevallás május 28-ig tetszés szerint szabályozható. Ezenkívül a szövetség nyereménye a tagok kizárólagos tulajdonát képezi, s azok között — befizetett díjainak arányában — felosztatik. Veszteség azonban a tagokat nem érheti, mert szövetségünk alapítója, az „Első magyar általános biztosító társaság” az esetleg mutatózó veszteséget sajátjából fedezi, s a károk pontos és teljes kifizetéseért korlátlan szavatossá-

got vállal. A károk felbecsülése páratlanul teljesítettik.

A bizalmi férfiak intézménye immár a gyakorlatban is próbáltatott. A bizalmi férfiak megjelenése és igazságos működése mindenütt megnyugvást és meglegedést szült a károsultak között, s a legvitásabb kárügyek is békésen fejeztettek be.

A szövetség azon tagjai, kik egyszer mind gazdasági egyleti tagok is, még külön díjengedményben részesülnek. Miután pedig az ily biztosítások után az „Első magyar általános biztosító társaság”-gal szerződési viszonyban álló gazdasági egyletek a szövetség részéről jutalékban részesülnek, a gazdák a szövetségbe való belépés által közvetlen hozzájárulnak az illető gazdasági egylet gyaragításához.

Ily előnyök mellett azt hisszük, hogy gazdaközönségünk azon része is, mely a szövetség eszméjével még nem barátkozott meg, idővel mindjobban fölismeri annak üdvös voltát, s végül nem fog habozni a szövetségbe való belépésével. Minél számosabban lépünk be, minél nagyobb csoportot képezünk, annál nagyobb körben oszlanak meg szövetségünk kockázatai, s annál bizonyosabb lesz a nyereményre való kilátás. Ennek következménye a már ma is jutányosan megszabott díjtételek további leszállítása lenne.

A magyar gazdák legsajátabb érdekei parancsolólag követelik tehát, hogy szövetségünk köré csoportosuljanak, mely a fent jelzett előnyök mellett nemcsak teljes erkölcsi, hanem pénzügyi garantiá-

kat is nyújt. Mert míg egyfelől önbiztosítási alapon van szerevezve, addig másfelől az „Első magyar általános biztosító társaság”-ra támaszkodik, mely kizárólag hazai tőkén alapuló, lényegében és formáiban is tisztán magyar s mindenek felett megbízható intézmény.

Pattantyúk.

— Reggel. Rűfke lébn én már bojnoli 2 órátul fogva fűnt vagyok.

— Haszt eppesz!! — az ágyban. Hanem lent legyél és úgy legyél — fönt.

— Salamoni bölcsesség. Lelkész: (Salamonhoz, aki kiakar keresztelkedni) Tehát tudd meg: egy az Isten három személyben.

Salamon: Thodom kérem, Ithodom. Épen egy van, mint a három bokásomnál R. Salamon, R. Salamonné, majd R. Salamon fia; (három) de azért csak egy.

— Hadnagy ur Flinta: mondja meg nekem káplár Ripök, felvonulások alkalmával mit tart szeme előtt a kapitány?

— Káplár Ripök: Az ókuláját, kérem alásan.

Tehát a táboruok ur neve gróf Dedenfeld Schombourg; magyarázzá hadnagy ur Flinta.

Pipa János, mondja kend el ki a generális?
— Gróf Dögönkelt Zsompor!

Bort szállított a beregszászi fuvaros s amint a kerék egyet zökkent, eltörött s a hordó lebukott a kocsiról, kiadva tartalmát.

A fuvaros szomjas fehér kutyája látva a folyadékot, neki esett s jót ivott belőle; de ez oly csoda jó volt, hogy azontúl akár mikor ment a kutya arra, mindig megugatta azt a helyet.

G a b o n a á r a k :

Budapesten	Aradon	Pécskán
Buza 8 frt — krtól 8 frt 50 krig.	Buza 7 frt 50 krtól 7 frt 80 krig.	Buza 7 frt 30 krtól 7 frt 70 krig.
Rozs 7 frt 80 krtól 7 frt 95 krig.	Rozs 6 frt 30 krtól 6 frt 50 krig.	Rozs —frt — krtól — frt — krig.
Árpa 4 frt 80 krtól 5 frt 90 krig.	Árpa 5 frt 60 krtól 5 frt 80 krig.	Árpa 5 frt 50 krtól 5 frt 80 krig.
Zab 7 frt 80 krtól 8 frt 10 krig.	Zab 7 frt — krtól 7 frt 10 krig.	Zab 6 frt 50 krtól 7 frt — krig.
Tengeri 4 frt 80 krtól 4 frt 90 krig.	Tengeri 4 frt 40 krtól 4 frt 45 krig.	Tengeri 4 frt 20 krtól 4 frt 25 krig.

H I R D E T É S E K.

Ruber E.

amer. gyorssajtónyomdájában Pécskán

a legjutányosabb árakért elvállaltatnak mindennemű nyomdai megrendelések ugymint:

Ügyvédek, községek, bíróságok, kereskedők és vendéglősek számára.